

פרשת ראה (1)

א. רשימה ארוכה של חוקים: מה לאכול, למי להקשיב, את מי להעניש. ובין כל אלה, חוק אחד נצחי, מצווה אחת שמובטח לנו כי תמיד יהא בה צורך - הדאגה לעניים, העזרה לאביונים.

ב. (ז) כי יהיה בך אביון מאמר אחיד באחד שערך בארץ אשר יהיה אליה נתן לך לא תאמץ את לבך ולא תקפץ את ירך מאחיד האביון: (ח) כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: (ט) השמר לך פן יהיה דבר עם לבך בלמעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיד האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: (י) נתון נתן לו ולא ירע לבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברך יהוה אליה בך כל מעשך ובכל משלח ירך: (יא) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ירך לעניך ולאביון בארץ: [דברים טו, 7 - 11]

ג. עוני ואביונים יהיו תמיד בארץ - האם זו הבטחה או איום? אם ניכשל במשימתנו לפתוח את הלב והיד, יהא זה איום; אם נשכיל להפוך את הקושי לאתגר, ולטפח את רגשי הערבות והנתינה, תהא זו הבטחה.

ד. שעועית יחידה בכף (בית התמחוי "בית שאלתיאל", תל-אביב, מרץ 1975). צילום: סער יעקב.

